

det var det, at staten gennemførte en opdragelseslov. Det mener vi ikke er nogen god idé.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

I Enhedslisten er vi bestemt helt enige i det synspunkt, at folk selv skal bestemme, hvem de vil gifte sig med. Det er derfor, vi synes, det er strålende, at ægteskaber, som er indgået ved hjælp af tvang mod den ene part, kan ophæves. Men det fremgår allerede af loven, og det er derfor, vi mener, at det er ganske rigtigt, at folk, der har medvirket til et tvangsægteskab, kan straffes. Det regner vi selvfølgelig også med at regeringen mener – medmindre regeringen vil ændre den lovgivning; det kan godt være, at regeringen vil komme med et forslag om, at fordi det er sædvane et eller andet sted, skal det ikke kunne straffes længere. Vi mener, at det skal kunne straffes.

Jeg synes, det var meget tankevækkende, at hr. Langballe kunne sammenligne spørgsmålet om opdragelse og bank af sine børn med spørgsmålet om giftermål. Hvordan finder man ud af, om der er tale om et tvangsægteskab? Ja, det gør man, ved at de to personer, som er myndige, tager stilling til det.

Men i spørgsmålet om bank af børn er det så ikke børnene, der skal spørges? Er det ikke børnene, der skal have ret til at blive fri for bank? Det er det måske ikke i hr. Langballes univers. Der er det de voksnes ret til at banke deres børn, hvis de voksne synes, det er rigtigt. Læg mærke til, at det er Dansk Folkepartis politik. Hvis de voksne synes, det er godt at banke børnene, skal de i frihedens navn have lov til det.

Jamen det er et dejligt synspunkt, og det er fuldstændig i tråd med den lovgivning, som man her gennemfører i et skønt samarbejde med Venstre, De Konservative og Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg havde egentlig opgivet at ville sige noget, for det første har hr. Jesper Langballe svaret, for det andet trækker debatten ud, og for det tredje skal vi i Integrationsudvalget til middag ovre på Den Sorte Diamant.

Men jeg kan ikke tie stille til det her. Jeg har stor respekt for hr. Søren Søndergaard, men det er under lavmålet. Jeg synes ikke, at hr. Søren Søndergaard behøver at forfalde til at blive en sådan fuldstændig vulgær gadepropagandist.

Når hr. Søren Søndergaard udlægger den strid om revselsesret som en interesse i børnebank, er det – undskyld jeg siger det – slet og ret fordommelse. Det handlede om forældremandatet, opdragelsesmandatet. Det handlede om, at det er børnene, der skal høre hjemme i familien, og det er familien, der har retten til at opdrage sine børn, og ikke staten. Det var det, der var alternativet.

Hr. Søren Søndergaard var naturligvis – ikke usædvanligt for en socialist eller marxist – tilhænger af, at det er statens behandlere, der skal bestemme, hvordan børnene skal opdrages, og som skal have lov til at gribe ind og straffe de forældre, der altså følger en opdragelse, som ikke svarer til den totalitære stats.

Det var totalitarismens grimme fjæs, der viste sig i den lovgivning, som hr. Søren Søndergaard var med til at gennemføre. Det kan jo ikke undre, når man kender marxismens eller socialismens tankegang, men det burde egentlig ikke være muligt for en mand som hr. Søren Søndergaard at argumentere så ubegavet.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår, at vi har store problemer. Altså ved en eller anden middag bliver maden kold, og det er næsten lige så stort et problem som de der diplomater, der sidder rundt omkring på ambassaderne med repræsentanter for Dansk Folkeparti og udtrykker deres store glæde over, at nu er problemet løst for dem.

Jeg ved ikke, om slaget er under bæltstedet, men det er helt tydeligt, at det har ramt, for der skrives jo højlydt. Det skyldes selvfølgelig den åbenlyse modsætning, som der er for ethvert tænkende menneske, mellem, at Dansk Folkeparti vil give forældre ret til at banke deres børn, men de vil ikke give forældre ret til at bortgifte deres børn. Det er der ingen normale mennesker der kan forstå.

Man kan selvfølgelig anlægge det synspunkt, at der er en kæmpeforskel, og at forældrene selvfølgelig helt naturligt skal have lov til at banke deres børn, men at de ikke skal have lov til at bortgifte deres børn. Det synspunkt ved vi godt at Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti stemte for i Folketingssalen, og vi forventer stadig væk, at der kommer et forslag fra dem, hvor de genindfører den tilstand. Det ville jo være logisk, medmindre de har skiftet synspunkt. Men hr. Søren Krarup kan måske lige op-